

RZWIEĆ (3) *vb impf*

inf z tekstu nieoznaczającego é.

inf rzwieć (1). ◊ *praes 1 sg* rzuję (1). ◊ *3 sg* rzuje (1), [rzwie]. ◊ [*praet 3 sg m* rzwiąłem.]

Sł stp: rzuć, rzwać, rzwieć, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów) *s.v.* rzuć.

Wydawać donośny głos (3) :

a. *O zwierzętach*: ryczeć (3) : *Rugire*, *leonum*, *rzvyecz BartBydg 257*; *Fremuit Leo ore cruento*, *Riczi/ Rzuye* też niektórzy mówią. *Mącz 136b*; *Rugio*, *Ryczę yáko lew rzuyę* niektorzy mówią. *Mącz 360a*; [*ReuchlinBartBydg V*; *Rzuię/ Rugio Volck Yyy3*].

b. [*O ludziach*: *szlochać*: *Vbiczowanem y vpokorzon ieltem bárzo/ rzwiąłem od łkánia fercá mego* [*rugiebam a gemitu cordis meis*]. *PsKraak 1532 37/9.*]

Synonim: **a.** ryczeć.

Formacja współrdzenna: rzewieć.

Cf RZWANIE, [RZWIĄCY], [RZWNIENIE]